

شهادت آیت الله استاد مرتضی مطهری

شهادت آیت الله استاد مرتضی مطهری در سال 1358 هجری شمسی...

شهادت آیت الله استاد مرتضی مطهری در سال 1358 هجری شمسی

استاد مطهری از جمله شخصیت‌هایی موفق بود که در زندگی از ارشاد عالمان ربانی و مربیان الهی بهره مند شد. ایشان در سراسر زندگی خود مشغول مبارزه با طاغوتیان بود و در تأسیس جامعه روحانیت مبارز تهران و تشکیل شورای انقلاب نقش بارزی داشتند، و سرانجام به دست جاهلترین و جنایتکارترین دشمنان اسلام و انقلاب یعنی گروهک (فرقان) در ساعت 22,30 شب یازدهم اردیبهشت 1358 به شهادت رسید.

شمه ایی از زندگی این بزرگ مرد عرصه فکر و اندیشه:

استاد مطهری بعد از قیام خونین پانزده خرداد سال 1342

با شروع نهضت اسلامی ایران از سالهای 1341 و 1342 تحت زعامت و رهبری حضرت امام خمینی ره شهید مطهری نیز به عنوان یکی از شاگردان صدیق و یاران مورد اعتماد رهبری، فعالانه وارد صفوف نهضت شد. آغاز این فعالیتها در انجمنهای اسلامی و مساجد و محافل مردمی بود و اوج آن در قیام 15 خرداد است. در پی سخنرانیهای روشنگرانه شهید مطهری ایشان به همراه حدود 50 تن از وعاظ و روحانیون سرشناس و مبارز تهران توسط ساواک دستگیر و زندانی شدند.

ماموران ساواک در ساعت یک بامداد 15 خرداد - کمی قبل از دستگیری امام امت ره در قم منزل استاد هجوم بردند و ایشان را به کمپته شهربانی و از آنجا به زندان قزل قلعه منتقل کردند. استاد شهید در زندان قزل قلعه محبوس شد و در همان دوران بود، که اشعاری در مدح امام و مراد خویش سرود. در یکی از اشعار زیبایی ایشان اشاره ای لطیف به امام امت ره نموده است:

صبا از ما ببر یک لحظه پیغامی به روح الله که ای یاد تو مونس روز و شب در این قفس ما را

پس از سرکوب ظاهری نهضت اسلامی 15 خرداد توسط شاه و ایادیش و تبعید امام به ترکیه و عراق، استاد شهید مرتضی مطهری به همراه آیت الله دکتر بهشتی و حجج اسلام انواری و مولایی از سوی رهبر انقلاب در شورای فقاقت سازمان مؤ تله اسلامی انتخاب شدند. این جمعیت که در واقع همان هیئتهای مبارز و مذهبی توده های مردمی بالاخص بازاریان متدین بودند در سالهای 42 - 1341 به امر ائتلاف کردند و تظاهرات تاسوعا و عاشورای سال 1342 و همچنین پاره ای از مبارزات بعد از آن را سازماندهی و رهبری کردند.

استاد شهید در مؤ تله اسلامی تمام هم خود را مصروف تشکیل نیروهای مسلمان و مبارز کرد تا حافظ خط اصیل انقلاب و رهبری آن باشند. از این رو مؤ تله اسلامی توانست تحت هدایت شورای فقاقت گامهای مؤ ثری در پیشبرد انقلاب اسلامی بردارد که از آن جمله، اعدام انقلابی حسین علی منصور نخست وزیر وقت بود که تفکر این عمل را استاد شهید مرتضی مطهری به وجود آورد و سرانجام با دستور ایشان و حکم شرعی آیت الله میلانی، حسنعلی منصور - آن عنصر فاسد و وابسته دربار معدوم شد.

از سالهای 42 به بعد استاد با تلاش وسیعی به تبیین فرهنگ اسلامی در جامعه پرداخت، و رسالت عظیم تدوین فرهنگ انقلاب و آگاهی به نسل جوان را به همراه دیگر روحانیون مبارز و در خط امام به عهد گرفت.

فعالیتهای استاد مطهری در حسینیه ارشاد و مسجد جاوید و مسجد الجواد نقطه اوج تلاشهای فرهنگی ایشان در سالهای 1342 تا 1350 می باشد.

در سال 1348 همزمان با حملات وحشیانه ارتش رژیم صهیونیستی اسرائیل به کشورهای عربی و وقوع جنگ شش روزه اعراب و اسرائیل، استاد شهید به همراه مرحوم علامه طباطبایی و آیت الله حاج ابوالفضل موسوی اردبیلی با انتشار یک بیانیه از مردم تهران دعوت کردند تا برای یاری مردم مسلمان فلسطین کمکهای لازم را جمع آوری کنند.

این اقدام سیاسی استاد مطهری در آن مقطع نشان از قاطعیت ایشان در امر مبارزه علیه رژیم اشغالگر قدس و حامیانش که همانا رژیم شاه و حکومت امریکا بود داشت. بدین جهت ساواک حرکتهای استاد شهید را به طور منظم زیر نظر گرفت، تا در یک فرصت مناسب ایشان را دستگیر کند.

سرانجام ساواک در سال 1351 با بسته شدن سه کانون مقاومت دینی، استاد مطهری را دستگیر و ایشان را ممنوع المنبر کرد. در سال

1350 تشکیلات مخفی مجاهدین اسلام به عنوان يك تشکل سیاسی - نظامی پی ریخته شد و بسیاری از نیروهای مبارز به آن پیوستند. متأسفانه انحرافات و التقاطهای موجود در سازمان و گسترش آن، بتدریج علما و دینداران را به آینده سازمان بدبین ساخت؛ تا اینکه در سال 1354 به انشعاب کامل سازمان منجر شد و سازمان به صورت منافقین درآمد و شهید مطهری از اولین کسانی بود که به ماهیت التقاطی - انحرافی آن پی برد و بطور جدی مبارزه با آن شروع کرد.

در بین سالهای 1350 تا 1355 که اختناق شدید توسط رژیم حاکی برقرار و کانونهای مبارزه یکی پس از دیگری تعطیل گردید، استاد شهید به تشکیل جلسات مخفی و نیمه علنی در تهران و قم برای دانشجویان و طلاب پرداخت و با همکاری دیگر روحانیون مبارز در خصوص تداوم مبارزه، کمک به خانواده زندانیان سیاسی مسلمان، و تدوین کتابهای اساسی برای اهمیت نسل جوان، همت گماشت. استاد نقش عظیمی را در وحدت نظری و عملی دو قشر روحانی و دانشجو ایفا کرد، به طوری که رژیم از سخنرانیها و جلسات تدریس استاد سخت به وحشت افتاد.

با این همه، استاد فعالیتهای خود را ادامه داد، و با گروههای مسلح و غیر مسلح در تماس، و رابط اصلی امام امت ره در کشور و هدایت کننده خط فکری نهضت به شمار می رفت.

در اواخر سال 1355 مسافرت استاد به عراق و ملاقات با حضرت امام ره و سپس تشکیل جامعه روحانیت مبارز تهران در سال 1365 و نیز حضور مستمر و فعال ایشان در اوجگیری انقلاب اسلامی در سالهای 56 و 57 و سفر ایشان به پاریس، و ملاقات با رهبر انقلاب، و تشکیل شورای انقلاب در آبان ما سال 1357 و عضویت استاد در شورا به امر امام ره، فعالیتهای سیاسی آن شهید را در مرحله نوینی قرار داد که با عنایت پروردگار بقیة الله (عج) و رهبری داهیبانه امام ره و ایمان و اتحاد مردم منجر به پیروزی انقلاب اسلامی ایران در 22 بهمن سال 1357 گردید.

قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، خصوصاً شش ماه دوم سال 1357 که مسئولیتهای سیاسی و اجرایی ایشان بسیار زیاد بود، باز هم از تدوین و ترویج فرهنگ اسلامی انقلاب غفلت نکرد و سرانجام این استوانه مبارزه، و دانشمند و فقیه عالی مقام و مبارزه خستگی ناپذیر، به دست جاهلترین و جنایتکارترین دشمنان اسلام و انقلاب یعنی گروهک فرقان در ساعت 30، 22 شب یازدهم اردیبهشت 1358 به شهادت رسید و زبان حالش، زبان مراد و امامش علی علیه السلام گردید که فرمود فزت و رب العکبه .